

**Declarația celor care au participat la a
14-a ediție a Târgului Anarhist de Carte
din Balcani**

Balkan Anarchist Bookfair

2022

Între 24 și 26 iunie 2022, după doi ani de amânare impusă de COVID, mai multe colective, inițiative și persoane din mișcarea anarhistă și antiautoritară s-au reunit din nou la Cluj/Kolozsvár pentru cea de-a 14-a ediție a Târgului Anarhist de Carte din Balcani. Am venit din diferite colțuri ale Balcanilor și de mai departe, din așa-numitele bulgaria, slovenia, românia, grecia, turcia, croația, ungaria, serbia, dar și din așa-numitele lituania, austria, germania, elveția, franța și brazilia. Ne-am reunit pentru a schimba idei și noutăți despre luptele pe care le ducem sau în care ne-am implicat, dar și pentru a întări legăturile concrete de încredere și solidaritate dintre noi. Am discutat multe chestiuni, am tras unele concluzii, dar am lăsat și multe întrebări deschise.

Discuțiile au fost deschise de o reflecție asupra internaționalismului și a întrajutorării. Ne-am reamintit că Târgul Anarhist de Carte din Balcani (TACB) se înscrie în tradiția organizării internaționale, dincolo de granițe, care reprezintă o trăsătură a mișcării anarhiste încă de la începuturile sale. S-au făcut paralele, de asemenea, între sistemele de opresiune din America Latină și cele din Balcani, ambele geografii aflându-se la periferia sistemului capitalist global și fiind afectate de istoria exploatării. Am afirmat din nou că analiza și acțiunea comună sunt practic imposibile dacă nu sunt ancorate în relații personale și directe, pentru care existența unor spații fizice împărtășite – un exemplu în acest sens fiind chiar TACB – e de neprețuit. Continuăm să credem că, pentru a ne angaja într-o practică consistentă a solidarității internaționale, e nevoie să contestăm și să perturbăm centrele puterii capitaliste și de stat din geografii în care suntem active/i/x, nu doar să ne concentrăm pe cele câteva superputeri globale.

Umbra războiului planează amenințător deasupra continentului. Balcanii sunt încă profund marcați de experiența războaielor din fosta Iugoslavie. Bazându-ne pe această lecție istorică dureroasă, subliniem că recenta escaladare a războiului din ucraina demonstrează încă o dată disponibilitatea statului global și a forțelor capitaliste de a recurge la violența organizată și sofisticată tehnologic, la ucideri în masă și la distrugerii sistematice. Războiul din ucraina nu constituie un fenomen unic, ci doar cel mai recent război dintr-o serie de războaie legate în mod inextricabil de competiția pentru dominația globală. Toate sunt uneltele prin care dominația capitalistă asupra oamenilor, resurselor și teritoriilor este susținută și extinsă.

În calitate de anarhiste/i/x și antiautoritare/i/x, ne opunem tuturor războaielor și proiectelor militariste. Ne dorim o rezistență activă față de război și față de tot ceea ce-l alimentează: de la naționalism, extremism religios și patriarhat, până la ideea că o creștere economică nesfârșită ar trebui să fie scopul principal al organizării sociale.

Ne exprimăm solidaritatea deplină cu toate ființele afectate de forțele distructive ale războiului. Recunoaștem situația extrem de dificilă a tovarășelor/ilor/x din ucraina, care luptă pentru supraviețuire, precum și a celor din rusia și belarus care se confruntă cu represiunea brutală a statului din cauza opoziției față de război.

În discuțiile purtate am revenit asupra câtorva întrebări pentru care credem că ar trebui găsite diferite răspunsuri practice:

Cum să ne opunem războiului și militarizării în propriile noastre contexte? Cum să dezvoltăm legături de ajutor reciproc și solidaritate cu persoanele afectate? Cum să evităm ca eforturile noastre să fie folosite pentru a justifica perpetuarea războiului și consolidarea intereselor capitaliste?

Mai presus de toate, trebuie să ne opunem spectacolului războiului care simplifică totul pentru a ne determina să ne conformăm deciziilor elitelor care controlează statele, industria militară și armatele. Ar trebui, în schimb, să încercăm să înțelegem rolul pe care războiul îl are în cadrul sistemelor capitaliste, precum și cauzele fiecărei conflagrații în parte, pentru a-i putea rezista și pentru a nu ne supune acțiunilor mașinii de război. În acest context, crearea unor mișcări sociale de la firul ierbii este indispensabilă.

Un alt set de discuții a fost dedicat semnificației politice a *queerness*-ului ca practică antinormativă și antiautoritară. A fost evidențiată importanța dezvoltării continue a practicilor anarha-feministe și queer în Balcani, fiind, de asemenea, identificate și câteva zone pentru acțiunile viitoare:

1. În organizarea noastră politică nu trebuie să ne oprim doar asupra structurilor represive exterioare. Astfel, e necesar să ne dedicăm conștient contestării structurilor patriarhale din sânul mișcărilor

anarhiste și antiautoritare. Pentru aceasta trebuie să fim în mod sincer deschise/iși/x unele/ii/x cu celelalte/ceialți/x și să acordăm atenție opresiunii bazate pe gen, care rămâne un aspect permanent al vieții noastre, străduindu-ne în același timp să construim comunitate și respect dincolo de categoriile impuse social sau autoimpuse. S-a subliniat și faptul că practica grijii reciproce este esențială pentru atingerea acestor obiective. Ne bucurăm să putem considera TACB un exemplu pozitiv în acest sens.

2. Ne dăm seama că literatura anarha-feministă și queer lipsește din Balcani și recunoaștem că acest aspect constituie o problemă care reclamă implicarea noastră imediată.
3. Am subliniat faptul că în multe geografii criza COVID-19, noul război și ascensiunea forțelor fasciste coincid cu introducerea unei legislații represive care afectează în mod special femeile și persoanele queer. Preconizăm că atacul de amploare asupra autonomiei femeilor și asupra controlului propriului corp va continua.

Observăm, de asemenea, cum forțe politice și sociale tot mai autoritare reinventează continuu masculinitatea într-o manieră care rezonază cu nevoile mașinii de război. Prin urmare, lupta împotriva patriarhatului este, în același timp, lupta împotriva războiului și a militarizării.

Însă războiul actual nu e singura criză recentă care consolidează repatriarhalizarea societăților în care trăim. Așadar, lupta împotriva atacurilor care vizează drepturile și capacitățile reproductive trebuie să fie în centrul eforturilor noastre de organizare. Credem că instrumentele și abordările dezvoltate de tovarășele anarha-feministe pot să fie utile tuturor curentelor anarhiste și antiautoritare. Printre acestea se numără și găsirea resurselor necesare pentru consolidarea perspectivelor anarha-feministe și queer în Balcani. În același timp, e nevoie să reflectăm în continuare asupra a ceea ce înseamnă crearea unor spații mai sigure pentru toată lumea.

Pandemia de COVID-19 a expus și a adâncit diviziunile de clasă existente; de asemenea, ne-a adus în fața unei situații foarte dificile ca mișcare. A fost necesar să inventăm noi modalități de a rezista. Ne dăm seama totuși că nu de fiecare dată s-a reușit acest lucru. Sentimentul de copleșire, conflictele interne și confuzia au fost frecvente, însă au existat și multe răspunsuri pozitive, care pot servi ca sursă de inspirație pentru viitor.

Întrucât starea de urgență a fost normalizată, e necesar să respingem tot ceea ce implică aceasta, adică monopolul statului asupra discursului public și a organizării politice, precum și individualismul extrem. Această situație ne-a readus aminte să nu lăsăm interpretările doar în mâinile specialiștilor. Ne propunem, în schimb, să ne asumăm responsabilitatea propriilor decizii în situații imprevizibile, dar și să ne consacram dezvoltării în timp real a cunoașterii colective, într-un mod angajat politic.

O altă sesiune de discuții s-a concentrat pe chestiunea exodului continuu al popoarelor din regiunile devastate de Fortăreața Europa. Încercăm să ne extindem rețelele de solidaritate pentru a sprijini persoanele care caută refugiu, iar astfel să contrabalansăm atitudinile și practicile rasiste și colonialiste predominante în contextele în care ne aflăm. Odată cu creșterea controlului și supravegherii granițelor, vedem cum refugiații sunt întorși din drum în mod violent, fiind supuși încarcerărilor, suferinței și morții. În același timp, solidaritatea este criminalizată.

Ne opunem tuturor frontierelor și dorim să creăm o lume în care toate persoanele să poată circula liber. Admonestările diplomatice și directivele precum Acordurile de la Dublin crează o perdea de fum, lăsând în societate falsa impresie că se face ceva. De fapt, toate aceste demersuri nu fac decât să justifice continuarea practicilor inumane ale statelor, care neagă refugiaților dreptul de a decide singuri unde să meargă. Condamnăm, de asemenea, ideea de a profita de pe urma suferinței pentru a furniza forță de muncă ieftină mașinării capitaliste, din care regimurile de frontieră brutale și rasiste fac parte integrantă.

Discuțiile au privit, de asemenea, și procesele de transformare neoliberală a spațiului rural prin privatizare, gentrificare și turistificare. Recunoaștem aceste procese drept parte a expansiunii capitaliste în zonele rurale și drept o altă modalitate de extragere a profitului prin exploatarea oamenilor, a ființelor

non-umane și a mediului înconjurător. Respingând discursul romanticizant și fanteziile escapistice ale claselor de mijloc urbane, căutăm să creăm modalități de organizare și de implicare concretă în luptele care privesc mediul rural. Acest lucru ne-ar putea oferi posibilitatea de a experimenta mijloace practice de cultivare a hranei, de a rezista alienării predominante în societatea capitalistă și de a dezvolta o mișcare care să meargă dincolo de urban. Aceasta ar însemna și recuperarea accesului la terenuri, însă nu în scopul unei alte îngrădiri menită să extragă profit, ci pentru a recupera bunurile comune în vederea creării de oportunități pentru mișcări durabile, care să adopte o relație respectuoasă cu mediul și cu ființele non-umane. În același timp, recunoaștem că o astfel de muncă e o muncă reproductivă, care trebuie să reafirme luptele noastre împotriva patriarhatului, a nedreptății rasiale și a altor practici de excludere.

Având în vedere că schimbările climatice afectează tot mai mult condițiile de supraviețuire, suntem conștiente/ți/x de faptul că, în actualul sistem capitalist, cele mai grave efecte vor fi resimțite din nou de cele/i/x care sunt deja supuse/și/x la multiple exploatare.

În cele din urmă, am decis ca următorul Târg Anarhist de Carte din Balcani să aibă loc la Ljubljana, slovenia, la sfârșitul lunii iunie 2023.

Timp de trei zile am făcut din Târgul Anarhist de Carte din Balcani un spațiu de ascultare, respect și ajutor reciproc. Acest lucru a fost posibil doar datorită eforturilor serioase depuse de echipa de organizare locală în ultimul an, pentru care le mulțumim din suflet.

Credem că, în contextul noilor forme pe care le iau crizele capitaliste, relațiile de încredere în cadrul mișcării anarhiste și antiautoritare trebuie să rămână în centrul activității noastre politice. În bătăliile grele care vor urma, ceea ce ne unește este mult mai important decât ceea ce ne desparte.

Nicio națiune nu ne unește, niciun război nu ne va diviza!

Împotriva tuturor guvernelor și statelor!

Lupta împotriva patriarhatului este o luptă împotriva războiului și militarismului!

Haideți să transformăm criza capitalistă într-o criză a autorității!

Suntem înfuriați de uciderea a 27 de persoane de către poliție în Melilla!

Participantele/ții/x la cea de-a 14-a ediție a Târgului Anarhist de Carte din Balcani, Cluj/Kolozsvár
26 iunie 2022

Biblioteca Anarhistă

Balkan Anarchist Bookfair
Declarația celor care au participat la a 14-a ediție a Târgului Anarhist de Carte din Balcani
2022

Pre luat la 13.01.2023 de la <https://pagini-libere.ro/>

ro.theanarchistlibrary.org